

hodnutí podle § 6 zák. o ss. zrušiti, aniž bylo příčiny, aby se nss zabýval věcnými námitkami stížnosti.

Č. 3549.

Jazykové právo. — Administrativní řízení: I. V případech podle § 2 jazykového zákona má strana nárok na to, aby čsl. text úředního vyřízení a text v jazyku menšinovém úplně se kryly. — II. Je podstatnou vadou, různí-li se v takovém případě oba texty takovým způsobem, že tím straně je stížena obrana.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7842).

Věc: Firma R. ve Varnsdorfu (adv. Dr. Frt. Wien-Claudi) proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo odvolání stěžující si firmy proti rozhodnutí zsp-é v Praze z 25. března 1922, jímž zaměstnanec této firmy J. D. uznán byl od 1. července 1920 povinným pensijním pojištěním. Dle nař. rozhodnutí žal. úřad zamítl odvolání firmy, protože podle výsledku šetření J. D. obstarává samostatně opravování strojů továrních ve zvláštní zámečnické dílně a poněvadž jest povinen celé elektrické zařízení továrny se 30 motory udržovati v takovém stavu, aby bezvadně fungovalo. Podléhá tudíž J. D. ve smyslu § 1, odst. 2a) zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. pensijnímu pojištění.

Toto rozhodnutí bylo stěžující si firmě okresní politickou správou ve V. intimováno i v německém překladě, který zní slovně takto:

»Mit Erlass vom 29. März 1923 Z. — hat das Ministerium für soziale Fürsorge die Berufung der Fa. Brüder R. nach festgestelltem Erfolg der Erhebung, dass D. J. selbstständig die Maschinenreparaturen in einer Extra-Schlosserei durchführt und er für das richtige Funktionieren der ganzen Betriebsanlage mit 30 Motoren verpflichtet die Verantwortung zu tragen. Er unterliegt daher im Sinne des § 1, Abs. 2 a/P. V. G. und des Gesetzes vom 5. Feber 1920 der Ver. u. G. S. der Pensionsversicherungspflicht«.

O stížnosti podané proti tomuto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Stížnost brojí proti nař. rozhodnutí, berouc za základ vyřízení, jehož se stěžující si firmě dostalo v německém jazyce. Vytýká zejména jako vady, že zjištění žal. úřadu, jako by D. byl odpověden za správná funkcionování celého zařízení továrny s 30 motory nemá ve výsledcích šetření opory, resp., že spočívá na šetření vadně a neúplně provedeném. Dále vytýká jako nezákonnost, že úřad tuto činnost hodnotil neprávem buď jako převážně duševní nebo jako pravidelný dozor k pracím osob jiných. Naproti tomu ovšem stížnost nebrotí proti zjištění žal. úřadu, že D. jest povinen celé elektrické zařízení továrny se 30 motory udržovati v takovém stavu, aby bezvadně fungovalo a proti hodnocení činnosti té žal. úřadem s hlediska § 2, odst. 2, lit. a) pens. zák.

Již z toho patrně, že doručením nesprávného německého překladu nař. rozhodnutí, kterým se strana podle § 2 zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb. mohla řídit, byla jí znemožněna nebo ztížena řádná obrana, když

jednak brojí proti něčemu, co není skutečným obsahem nař. rozhodnutí, jednak skutečný jeho obsah v určité části jak po stránce formální, tak po stránce věcné nechává nedotčeným. To ovšem zakládá podstatnou vadu řízení, poněvadž strana, jež dle cit. § 2 má nárok, aby jí vyřízení bylo vydáno nejen v jazyku čsl., nýbrž i v německém, má nárok, aby obě vyřízení se kryla.

V daném případě však oba texty nesouhlasí a vada ta může býti sanována jen tím, bude-li st-lce doručeno rozhodnutí min. soc. péče z 29. března 1923 ve správném jeho znění i v jazyku německém.

Aby se tak státi mohlo, použil nss ustanovení § 6 zák. o ss a rozhodnutí zrušil.

Č. 3550.

Pozemková reforma: Státní pozemkový úřad rozhoduje o tom, má-li dáti souhlas ke zcizení zabrané půdy podle § 7 zák., nemůže opětovanou žádost za udělení souhlasu toho odmítnouti pro právní moc dřívějšího zamítavého rozhodnutí, aniž zjistil, že od předešlého rozhodnutí se vůbec v ničem nezměnily rozhodné poměry faktické a ohledy veřejného zájmu.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7843).

Prejudikatura: Boh. 557 adm.

Věc: K. a M. P. v Malé L. (adv. Dr. Lad. Valenta z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (taj. Dr. Jos. Sehnal) o souhlas ke zcizení.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 1. června 1921 prohlásil st-pů kupní smlouvu z 25. dubna 1919, kterou st-lé koupili od velkostatku F. Sch. pozemky č. k. 301, 304, 316, 317 a 318 v H. a louku č. k. 374 v D., za bezúčinnou vůči státu a prohlásil pozemky ony za zabrané státem. V důvodech rozhodnutí uvedeno, že šetřením nebylo prokázáno, že by řádné hospodaření na velkostatku bylo zcizení onoho vyžadovalo. V důvodech uvedeno dále: »St-pů vyšetřil také z důvodů vhodnosti okolnosti, které pokládá za rozhodné při udělení souhlasu dle § 7 zák. a zjistil, že není zde důvodů, pro něž by bylo — v případě, že by šlo o souhlas k právnímu jednání dle § 7 cit. zák. — vzítí zvláštní zřetel na kupce, poněvadž tito nabídnutím vyšších cen získali pozemky na úkor dlouholetých pachtýřů, jimž většina pozemků soudem přiznána pro ten případ. bude-li smlouva uznána za bezúčinnou vůči státu«.

Dne 24. května 1923 podali st-lé u obvodové úřadovny st-pů-u v M. B. žádost, v níž uvedli, že dle zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb. přiznány byly dlouholetým pachtýřům do vlastnictví části louky č. k. 374, že však na pozemky v H. v celkové výměře přes 1 ha a část louky v D., nyní jako č. k. 374/1 označené, ve výměře 1 ha 15 a 11m², nikdo nároků dle zák. onoho nevznesl. Vzhledem k tomu a proto, poněvadž pro své hospodářství nutně půdy oné potřebují, žádali st-lé, aby k oné kupní smlouvě, pokud jde o parcelu v D. ovšem na částici č. k. 374/1 omezenou, byl do-
datečně dle § 7 zák. udělen souhlas.

Nař. rozhodnutím oznámil žal. úřad st-lům, že trvá na svém pravo-
platném rozhodnutí z 1. června 1921, kterým smlouva z 25. dubna 1919